

Ohlédnutí za vánočními svátky

Když se loni objevila v našem kostele soška Pražského Jezulátka, pro některé to bylo něco zcela nového, pro některé skutečnost důvěrně známá. Byli i takoví, které to rozladilo. Chápu, že každý prožívá svůj duchovní život jinak, každého z nás inspiruje něco jiného. Kult Pražského Jezulátka je však ve světě natolik rozšířen a je pro mnohé lidi zdrojem tolika milostí, že k této skuteč-

nosti nemůžeme být zcela lhostejní. Tento kult není jen pro malé děti, které mají radost z toho, že Jezulátko má nové šatičky, ale může obohatit i teologicky vzdělané lidi. Důkazem toho je část vánoční homilie kardinála Špidlíka (*str. 5*) a úvaha Wilfrida Stinissena (*str. 3*).

o. Pavel

Přání od Davida Dřevojánka

Moji milí bratři a sestry v Kristu, buďte požehnáni a stále v lásce Boží, jak je to Jeho vůle pro nás všechny, dnes a navěky! Přeji Vám všem nový rok plný světla a radosti, dobrých rozhodnutí, užitečné práce, naděje a pokojné modlitby. Děkuji Vám z celého srdce za Vaše přímlyvy během duchovních cvičení, která jsem měl v listopadu. Také díky nim jsem mohl v pokoji znovu odevzdat svůj život do rukou Boží prozívatelnosti a prosit o naplnění Boží vůle na mně. V tomto roce mě čekají věčné sliby a krátce nato jáhenské

svěcení. Dá-li Bůh, uvidíme se tedy v roce 2009, kdy se mi snad dostane milosti sloužit svou primici ve Valašském Meziříčí. Modlete se o to, aby mě i Vám byla dána tato milost! Nezasloužená pro mě, ale dlužená Vám, kteří jste mi ji totiž darovali skrze Vaše přátelství a modlitbu, když jsem křesťansky „vyrůstal“ ve farnosti.

Stále Váš bratr v Ježíši Kristu a buďte šťastní!

br. Benedikt

Benedikt XVI. o katolickém školství v situaci multikulturalismu

„Katolické školství má svou vlastní výchovně–vzdělávací linii, ale je otevřeno všem a respektuje identitu každého“ – řekl Benedikt XVI. účastníkům plenárního zasedání Kongregace pro katolickou výchovu, které přijal v Klementinském sále v čele s jejím prefektem kardinálem Zenonem Grocholewskim. Vzhledem k výzvám globalizace a rostoucího pluralismu si katolická škola musí klást otázky o identitě svého vlastního poslání, řekl dále papež, který zdůraznil, že vyučování je „výrazem lásky Kristovy“ a zároveň „prvním skutkem duchovního milosrdenství, které je církev povolána prokazovat“. „Výchovně–vzdělávací oblast“ – řekl v této souvislosti Svatý otec – „je proto církvi obzvláště drahá“.

Svatý otec zmínil reformu církevního studia filosofie, jejíž vypracování dospělo do závěrečné fáze a v níž nebude chybět důraz na metafyzickou dimenzi filosofie, na kterou poukazuje encyklika Jana Pavla II. *Fides et ratio*. Kromě toho – řekl Benedikt XVI. – bude dobré zhodnotit případnou reformu apoštolské Konstituce *Sapientia*

christiana, která je základem pro posouzení kvality církevních fakult a institutů, posouzení, které vyžaduje i tzv. Boloňská deklarace EU, kterou Svatý stolec roku 2003 podepsal.

„Církevní disciplíny, zejména teologie, jsou dnes podrobeny novým otázkám ve světě, který je pokoušen jednak racionalismem, jenž jde cestou falešně svobodné racionality, která je zbavena jakéhokoli náboženského odkazu, a z druhé strany zase různými fundamentalismy, které falšují pravou podstatu náboženství podněcováním k násilí a fanatismu.“

Benedikt XVI. se dále věnoval poslání školy v rámci dnešního společenského kontextu, který se vyznačuje „zřetelnou krizí výchovně–vzdělávacího procesu“.

„Katolická škola, jejímž primárním posláním je formovat žáka podle ucelené antropologické koncepce a přestože je otevřena pro všechny a respektuje identitu každého, nemůže nemít svou vlastní výchovnou, lidskou a křesťanskou perspektivu. Vzhledem ke globalizaci a rostoucímu

pluralismu si proto tím spíše musí klást otázku interkulturality a interreligiozity. Přijetím kulturní plurality žáků a rodičů je zapotřebí nutně se konfrontovat se dvěma požadavky: z jedné strany nevyklouzat nikoho pro jeho kulturní či náboženskou příslušnost, nebo lépe a subtilněji řečeno nepřehlížet a tedy neanulovat jeho identitu; a z druhé strany se nezastavovat u pouhé konstatace této uznané a přijaté kulturní a náboženské rozdílnosti. To by totiž znamenalo popírat, že se kultury ve vzájemném setkání opravdu respektují a že lidé spolu mohou mluvit a rozumět si bez ohledu na prostorové nebo časové vzdálenosti, protože v srdci každého člověka tkví tytéž velké touhy po dobru, spravedlnosti, pravdě, životě a lásce.“

Dalším tématem, u něhož se Svatý otec pozastavil, byla otázka budoucí reformy Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis, tedy základního statutu kněžských seminářů z roku 1970, který byl naposledy pozměněn roku 1985, a je třeba nyní zvážit vhodnost jeho případné reformy, která by měla zdůraznit důležitost správné artikulace různých dimenzí kněžské formace z hlediska církve jakožto společenství, a to podle indikací 2.vatikánského koncilu. Kněží by tak měly být nabídnuty směrnice a odkazy užitečné v dialogu se soudobými kulturami. Benedikt XVI. také připomněl, že péče o povolání, zejména na Západě, kde se jich nedostává, je úkolem celého církevního společenství: biskupů, kněží, zasvěcených osob, ale také rodin a farností.

převzato z Rádio Vaticana – www.radiovaticana.cz

Proč jsem jel do Medžugorje?

Možná ze zvědavosti, možná kvůli kamarádům, a možná, že mě tam něco táhlo. A k mému velkému překvapení tam nebylo jen několik „nábožných babiček“, ale byly tam tisíce lidí všeho věku a „duchovní úrovně“. Ale jednu věc měli společnou, byli připraveni chválit Pána. Každý svým vlastním a osobitým způsobem...

Nebudu vypisovat celou atmosféru a všechny zážitky, to už udělali jiní a lépe. Rád bych se zmínil o jedné iniciativě, o které jsem se právě v Medžugorji dozvěděl. Je to Společenství čistých srdcí. Je to organizace, která si dala za cíl podpořit a probudit v mladých lidech vědomí, že šesté a deváté přikázání nejsou jen prázdné fráze, jak se nám snaží dnešní svět namluvit. Někteří tomu možná ani nevěříte, ale jsou mezi námi lidé, kteří se dobrovolně rozhodli žít čistě (pro Boha, svého budoucího partnera, pro sebe a pro celý svět).

Zpočátku mi připadal vstup do SČS jako zbytečnost, říkal jsem si, že abych žil čistě, nepotřebuji se nijak organizovat, ale nakonec jsem slib složil a jsem rád, že jsem se k tomu

odhodlal. Nejde totiž jen o to stát se „členem organizace“, je to o tom, že zjistíte, že nejste sami. U nás v republice je nejméně dalších čtyři sta lidí, kteří se rozhodli pro tutéž věc, a jsou ochotni to nahlas přiznat, což také dělají. A to je pro dnešní dobu plnou rozvodů, manželství na zkoušku, nevázaného sexu, ne zrovna vhodných filmů provokace. Provokace, kterou tento svět moc rád neslyší, najdou se ovšem i výjimky, jen je třeba se ozvat. Tímto ovšem nechci nikoho moralizovat, to nebyl účel tohoto článku, nikdo a nikdy si nemůže být jistý, jak se zachová, také bych byl nerad, abyste to brali jako agitaci, spíš jen jako informaci, že existují mladí lidé, kteří „nejdou s davem“.

PS: Nemám nic proti nábožným babičkám, protože jen díky nim jsou kostely plné nábožných dospěláků a nábožných dětiček.

Jarda

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Víra jako duchovní pochopení

Každé stvoření vzniká ze zárodku. Zárodek ale není jen počátek, je také cíl. Jádro jablka obsahuje všechny „informace“ potřebné k tomu, aby z něho vyrostla nová jablko schopná nést jablka s novými jádry. Tím, jak se organismus uskutečňuje, vyjevuje vše, co bylo v zárodku. Organismus je zárodek, který dosáhl své plnosti (*Bergson*).

Pozorujeme rostlinu... Chceme-li pochopit, o co jde, nesmíme zůstat jen u toho, co vidíme. V duchu si musíme představit dynamiku jejího života – od zárodku přes dospívající rostlinu až k dosud neviditelnému plodu. Kdo v úvahách zůstane jen u toho, co vidí, kdo se zastaví jen u viditelného květu, je daleko od skutečnosti. Neviditelný plod je důležitější než pozorovaný květ. Rostlina žije pro tento cíl, je cestou k neviditelnému plodu.

Podobné je to s myšlením. Pochopením skutečnosti, v níž žijeme, je naděje. „Tento svět pomíjí“ (*1 Kor 7, 13*). „Nehledíme ne věci viditelné, ale neviditelné. Viditelné věci jsou dočasné, neviditelné jsou však věčné“ (*2 Kor 4, 18*). „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného.“ (*Žid 11, 1, 3*).

Víra vidí dál, předjímá novou skutečnost. „Vždyť víme, že všechno tvorstvo spolu s námi bolestně zápasí až doposud“ (*Řím 8, 22*). Kdo se upíná pouze na dnešek a viditelné věci, propadá beznaději a pocitu absurdity – to je obraz moderní filosofie.

Víra je pochopením zárodku, který působí v srdci stvoření. Když ve Starém zákoně mluví proroci o Mesiáši, označují ho jako „Zárodek“, „Výhonek“ (*Zach 3, 8; 6, 12; Jer 33, 15; Iz 4, 2*). „Zárodek“, kterým byl svět stvořen a tvoří se dál. Je to „Zárodek“ duchovní – Bůh je DUCH – PNEUMA – SLO-

VO. „Na počátku bylo Slovo... všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic z toho, co povstalo“ (*Jan 1,1-3*). „Zárodek“ – Slovo, je také životem, světlem: „V něm byl život, a ten život je světlo lidí“ (*Jan 1, 4*). Až přijde v těle, každé jeho gesto, každý čin bude ZNAMENÍM.

Víra je četbou těchto znamení! „Neboť co se může o Bohu poznat, je jim přístupné, protože jim to Bůh odhalil“, říká sv. Pavel (*Řím 1, 19*). Vnímání a chápání vyžaduje aktivitu. Jde vždy o „rozhovor – výměnu“. Ten, kdo se ho nezúčastní, slyší jen změť slov. Ti, kdo stojí mimo, neporozumí: „Slyšeli, ale nerozuměli“ (*Mk 4, 11*).

Víra je činem porozumění, poznání. Vyvěrá z ducha, který je v člověku. „Slyšte a rozumějte!“ (*Mt 15, 10*) „I vy jste ještě nechápaví?“ (*Mt 15, 16*). „My jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží“ (*Jan 6, 69*). „V pravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal“ (*Jan 17, 8*). „Až vyvýšíte Syna člověka, poznáte...“ (*Jan 8, 28*).

Víra je porozuměním Kristovu tajemství (*Ef 3, 4, Kol 1, 9*), je přilnutím k pravdě (*2 Sol 2, 13*), je tajemstvím (*1 Tim 3, 9*), je činem, který se rodí v skrytu srdce (*Jan 11, 26*). Odpověď, kterou Kristus očekává v hluboké úctě k člověku, je projevem vnitřního dialogu dvou svobod – svobody Ducha svatého a ducha člověka. „Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích“ (*Mt 16, 17*).

Víra je rozhodnutím, kterým člověk sám sebe definuje:

„Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé“ (*Jan 3, 18-19*). Víra je vztahem mezi svobodou člověka a svobodou Boha. Proto „je ospravedlněním, které dává Bůh na základě víry v Ježíše Krista, a to všem, kteří věří“ (*Řím 3, 22*). Toto ospravedlnění se děje jedině skrze Krista.

otec Jaroslav Kašpar

Ráj – být jako dítě

z knížky Wifrida Stinissena – I dnes je den Boží. (23. prosince)

...Ježíš je a zůstává na věčné časy dítětem Otcovým. Jeho zrození v Betlémě prozrazuje a znázorňuje jeho věčné zrození z Otce uvnitř Svaté Trojice. Nikdy nemůže být „dospělý“ v tom smyslu, že by šel svou cestou a osamostatnil se, byl nezávislý na Otci.

To, že dítě je pro nás křesťany tak důležité, pramení ze skutečnosti, že sám zakladatel křesťanství je dítětem; vždycky jím byl a vždycky jím zůstane. Náš Bůh je trojjediný, navždy dává život Synovi a vychází z něho Duch bez přestání šeptající Abba, Otče...

„Cestou na Lhoty“ foto: o. Pavel

ZŠ Salvátor

Zápis do 1. ročníku

Zápis do 1. ročníku pro školní rok 2008–2009 se uskutečnil v pátek 1. února ve dvou označených třídách naší školy od 8 do 17 hodin. Maminky a tatínkové ať nezapomenou na rodný list dítěte nebo kartičku zdravotní pojišťovny. Pokud by Vaše dítě mělo nastoupit do školy v příštím roce, ale má doporučený odklad školní docházky, k zápisu přijďte a nezapomeňte s sebou přinést doporučení pediatra i odborníka z Pedagogicko–psychologické poradny. Těšíme se na pěkné básničky, říkanky, písničky nebo tanečky.

Karneval a diskotéka

Ve čtvrtek 31. ledna 2008 od 14.45 do 17 hodin bude v kulturním domě v Hrachovci karneval. Těšíme se na všechny pěkné masky dětí. Jsou zváni všichni žáci prvního stupně, jejich rodiče a sourozenci, kamarádi a příznivci školy.

Po skončení karnevalu proběhne od 17.30 do 19.30 hodin diskotéka pro žáky druhého stupně.

Pokud máte možnost přinést koláčky, buchty a sladkosti na občerstvení, učíte tak ve čtvrtek 31. ledna ráno do sborovny školy. Přispět můžete také do tomboly drobnými dárky, které budeme přijímat od pondělí 28. 1. na stejném místě. Za vaši štědrost předem děkujeme a moc se na vás těšíme

Lyžařský kurz

Ve dnech 7.–11. 1. 2008 se žáci sedmé třídy zúčastnili povinného lyžařského kurzu ve Velkých Karlovicích – Leskovém pod vedením Mgr. Beáty Vodákové a druhého instruktora pana Petra Bartoška. O zdravotní péči se postarala paní Alena Staňková.

Hotel Pod Javorem nám připravil slušné a čisté ubytování, dobrou stravu a celodenní pitný režim. Sněhové podmínky nám přály, a tak se děti mohly učit všem lyžařským dovednostem. Na závěr lyžařského kurzu žáci absolvovali závod ve slalomu, v němž se umístili takto:

družstvo pana Bartoška

1. Petr Bartošek
2. Aneta Zuzanařáková
3. Zuzana Haikerová

družstvo Mgr. Vodákové

1. Lukáš Dohnal
2. Kristýna Ilková
3. Josef Kratochvíl

Žáci, kteří se umístili na prvních třech příčkách obdrželi di-

plomy a ceny, ale i ostatní sportovci dostali sladkou odměnu. Děkuji panu Bartoškovi za vzorné vedení a pomoc, paní Staňkové za vynikající zdravotní péči a morální podporu nás všech. Lyžařský kurz proběhl bez zranění a v příjemné atmosféře.

Mgr. Beáta Vodáková

Vysvědčení a prázdniny

Pololetní vysvědčení děti dostanou ve čtvrtek 31. ledna. Jednodenní pololetní prázdniny proběhnou v pátek 1. února. A jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou stanoveny na 3.–7. března 2008.

Jana Dobešová

Žákyně 1. ročníku ZŠ Salvátor plánují školní výlet...

foto o. Pavel

Sto padesát let od zjevení Panny Marie v Lourdech

Jedenáctého února 1858 spatřila čtrnáctiletá Bernadetta Soubirousová ve skalní jeskyni ‚de Massabielle‘ poblíž Lurd (Lourdes) ve Francii Pannu Marii. Zjevení se opakovalo do 16. července ještě sedmáctkrát. K jeskyni, v níž vytryskl pramen vody, přichází od té doby velké množství poutníků, mezi nimi velký počet postižených nejrůznějšími neduhy. Církevně uznaných zázračných uzdravení za sto let (do roku 1959) bylo 58, ale úlevu přinesla tato pouť mnohem většinu počtu lidí. Výzva Matky Boží k pokání probudila v církvi hlubší zájem o modlitbu a službu lásky a podnítila péči o trpící a nemocné. Slavení dnešní památky povolil

papež Lev XIII. (1891) a sv. Pius X. ji rozšířil na celou církev (1907).

V našem meziříčském chrámu Panny Marie máme také sochu, která připomíná její lurdské zjevení, umístěnou v boční kapli, která byla v letech 1681–1682 postavena na místě původní malé kapličky. Zde na oltáři byla umístěna věrná kopie sochy Panny Marie s Ježíškem ze známého rakouského poutního místa Mariazell. Proto se dříve této kapli říkalo celská kaple. V letech 1887–1897 se kaple opravovala a pro opravenou kapli byl zakoupen nový oltář. Na něj byla umístěna socha Panny Marie Lurdské, kterou tehdy přivezl z pouti v Lurdech místní měšťan Josef Drozd a daroval ji farnosti. Když uvážíme, že to bylo ani ne 40 let od zjevení Panny Marie v podmínkách cestování a dopravy 19. století, musíme žasnout a snad jako Alžběta se ptát: Jak jsme si zasloužili...?

Zvláště v neděli 10. února a v pondělí 11. února 2008 v den výročí zjevení Panny Marie v Lurdech máme možnost projevit vděčnost Pánu Bohu a Panně Marii za milosti Boží, které zde i my můžeme stejně jako naši předkové vyprošovat a znovu se Panně Marii odevzdat.

Chtěl bych proto povzbudit všechny farníky, abychom se při této příležitosti připravili na obnovu zasvěcení naší farnosti Panně Marii. Bylo by dobré, kdyby každý z nás vzal do ruky růženec, a právě touto modlitbou podle svých možností, například jeden desátek denně, svěřoval sebe, rodinu i farnost Panně Marii. Modlitba by mohla být i společná v rodinách, Věřím, že se i děti zapojí. Obnova zasvěcení pak proběhne v neděli 10. února po každé mši svaté, a to jak ve Valašském Meziříčí, tak i v Brankách a v Lešné. V Lešné bychom pak navíc v pondělí vyrazili k jeskyni Panny Marie Lurdské, která je u cesty do Příluk, kde by byla pobožnost, případně mše svatá. Včas oznámím čas této bohoslužby.

o. Pavel

Pražské Jezulátko

z homilie kardinála Špidlíka

Pozvali mne na Maltu a byla k tomu zvláštní příležitost. Měl jsem posvětit sošku Jezulátka, kterou darovala Česká republika maltézským rytířům jakoby úředně, protože iniciativa vyšla od konzulátu našeho státu, a velké slavnosti se pak účastnil prezident Malty a vláda, v divadle pak účinkovali dva čeští hudební umělci. Co jsem měl při té příležitosti povědět? Začal jsem konstatováním, že je Pražské Jezulátko nejznámějším Čechem ve světě, nejenom v Evropě, ale hlavně v Jižní Americe. Povzdechl jsem si jenom: „Škoda, že se narodilo ve Španělsku.“ Odtud totiž soška přišla do Prahy. To s radostí slyšel nuncius, rodilý Španěl, ale o tom nevěděl.

Ale pak jsem měl něco povědět o duchovním významu této události. Posлуhači se podívali a zapochybovali o tom, když jsem řekl, že je to obraz Krista, který se mně zdá nejvhodnější pro dnešní dobu. Četl jsem v očích němou otázku,

proč to říkám, proto jsem měl pohotovou odpověď. Kristus je v dnešním světě opravdu malý. Lidí, kteří ho znají, je pořád ještě menšina ve světě. Při dnešní výměně obyvatelstva se křesťanství jakoby ztrácelo. Na některé z nás to dělá smutný dojem, ale neprávem. V historii světa velcí vždycky časem umírají a dorůstají ti, kdo byli malí. To platí o lidech, o národech a tedy se dá aplikovat i na dějiny křesťanství.

I v naší zemi mají mnozí dojem, že věřících ubývá, že jsou ve společnosti malí. Ale dejme se poučit během přírody. Tam jsou velké balvany a malý trávnik. Balvany se s hlučím valí a roztrhávají se, trávnik potichu roste. Vánoce jsou svátek, který nám má připomenout, že víra v Krista není ideologie, ale život. To pak, co je živé, roste a patří mu budoucnost. Ostatní Goliáši budou „oloupení“, aby byli lidé vykoupeni.

Slovo života

leden 2008

Bez přestání se modlete (1 Sol 5, 17)

„Týden modliteb za jednotu křesťanů“ letos slaví sté výročí. Jako „Oktáv modliteb za jednotu křesťanů“ se poprvé konal v lednu roku 1908. O šedesát let později, v roce 1968, byl „Týden modliteb za jednotu křesťanů“ již připravován společně Komisí pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariátem pro rozvoj jednoty křesťanů, tehdejším předchůdcem Papežské rady pro jednotu křesťanů. Od té doby se vžila praxe, že doporučené texty pro slavení týdne modliteb každoročně připravují katolíci společně s křesťany různých církví. Pro letošní rok vybrala široce zastoupená ekumenická skupina ze Spojených států slovo svatého Pavla z jeho prvního listu ke křesťanům v řecké Soluni. Ti byli tehdy malým novým společenstvím a Pavel cítil, že je nutné, aby jednota jeho členů byla stále pevnější. Proto je vyzýval, aby „žili v pokoji“, byli vůči všem trpěliví, neopláceli zlým za zlé, ale usilovali o dobro mezi sebou i vůči všem, a také se „bez přestání modlili“. jako by chtěl zdůraznit, že jednota v křesťanském společenství je možná jen skrze život modlitby. Vždyť i Ježíš se za jednotu svých učedníků – „aby byli jedno“ – modlil k Otci.

„Bez přestání se modlete“

Proč se máme modlit bez přestání? Protože modlitba je pro člověka podstatná. Byli jsme stvořeni k Božímu obrazu, jako Boží „ty“, se schopností být s Bohem ve vztahu a společenství. Modlitba – spontánní, prostý a upřímný rozhovor, který je projevem přátelského vztahu s Bohem – patří k podstatě našeho života, a my se tak stáváme autentickými lidmi s plnou důstojností Božích synů a dcer.

Byli jsme stvořeni jako Boží „ty“. Můžeme s ním žít v trvalém vztahu, se srdcem naplněným láskou Ducha Svatého a s důvěrou, jako má člověk k vlastnímu otci. S touto důvěrou s ním často hovoříme a předkládáme mu všechny své záležitosti, myšlenky, plány ... Díky této důvěře se i v době naplněné mnoha pracovními či rodinnými povinnostmi ne-

můžeme dočkat chvíle věnované modlitbě, abychom navázali hluboký kontakt s tím, o němž víme, že nás miluje. Je třeba „se bez přestání modlit“ nejen za naše potřeby, ale také proto, abychom přispívali k vytváření Kristova Těla, a tím k plnému, viditelnému společenství Kristovy církve. To je tajemství, které můžeme trochu vytušit, jestliže si představíme spojené nádoby. Nalije-li se nová tekutina do jedné z nich, stoupne hladina ve všech. Stejně je to i s modlitbou. Modlitba pozvedá duši k Bohu, aby se mu klaněla a děkovala mu. Pozvedá-li se jeden člověk, platí obdobně, že jsou pozvedáváni i ostatní.

„Bez přestání se modlete“

Co máme dělat, abychom se modlili bez přestání, zvláště když žijeme ve víru každodenního života?

„Bez přestání se modlit“ neznamená násobit modlitby, ale zaměřit duši a život k Bohu, plnit jeho vůli: studovat, pracovat, trpět, odpočívat a také zemřít pro něj. Až do té míry, že už nedokážeme žít každodenní život bez spojení s ním.

Naše jednání se tak mění v posvátnou činnost a celý den se stává modlitbou.

Může nám v tom pomoci, když každou činnost obětujeme Bohu se slovy: „Pro tebe, Ježíši,“ anebo když v těžkostech opakujeme: „Na čem záleží? Milovat tě, na tom záleží.“ Vše tak změním v jediný skutek lásky.

A modlitba bude nepřetržitá, protože nepřetržitá bude láska.

Chiara Lubichová

Milujte lidi takové, jací jsou

Čím méně si to zaslouží, tím víc je milujte.

Nemilujte je podle velikosti jejich zásluh, ale podle velikosti jejich potřeb.

Od 1. ledna 2008 otvíráme Domov pro seniory Panny Marie Královny v Choryni, který se nachází v objektu bývalého kláštera Kongregace milosrdných sester sv. Kříže. Tento domov zřizuje Institut Krista Velekněze, Městys 81, 790 69 Bílá Voda, jako své druhé zařízení tohoto druhu.

Sociální služba bude určena především pro poživatelé důchodů (starobních popř. invalidních), kteří vzhledem ke svému onemocnění, vysokému věku mají sníženou schopnost v oblasti soběstačnosti a osobní péče a jejich nepříznivá sociální situace jim nedovoluje bydlet v domácím prostředí. Budeme poskytovat sociální služby také problémovým osobám (senioři-bezdomovci, abstinující alkoholici, po výkonu trestu, aj.).

Klientům se budeme snažit uspokojit jejich psychické, sociální a spirituální potřeby v období jejich stárnutí a také se dobře připravit na setkání s Pánem.

Klientům budeme poskytovat:

- stravování,
- ubytování v jedno i vícelůžkovém pokoji
- pečovatelskou službu,
- nezbytné služby (úklid, praní),
- duchovní služby (mše sv., modlitby, udílení svátostí, adorace),

- terapeutické a aktivizační činnosti
- další služby (poradenství, zdravotnické služby)

Informace a kontakt:

Institut Krista Velekněze

756 42 Choryně 1

Tel.: 571 610 756

Mobil: 736 522 863

e-mail: ikvchoryne@seznam.cz

Charita informuje

Charita nabídne „teplo domova“

Maminky s dětmi v azylovém domě valašskomeziříčské Charity budou mít o krok blíže k teplu domova. V budově, kde tato humanitární organizace sídlí, probíhá kompletní výměna klasických oken za plastová.

Práce trvala do konce listopadu. Kromě zaměstnanců dodavatelské firmy se na ní podíleli dobrovolníci z řad klientů. Náklady se pohybovaly okolo 780 tisíc korun. Půl milionu Charita získala od Zlínského kraje, který její činnost podporuje už sedm let, ale také od mnoha drobných dárců, již tradičním prodejem perníčků a z Tříkrálové sbírky.

Výměna oken je součástí rozsáhlé rekonstrukce objektu. V jejím rámci zde vzniklo 10 bytů azylového domu pro matky s dětmi v tísní a dva byty krizového centra. V současné době zde pobývá 12 maminek a 25 dětí. Opravy se dotkly rovněž ambulanti poradny pro týrané ženy. V nejbližší době ještě zbývá zateplit fasádu a přání je vybudovat zde také šest nájemních sociálních bytů.

Veronika Šafferová

Časopis IN! – dívčí svět úspěšně vstupuje do čtvrtého roku

V lednu 2008 oslavíme tři roky od vydání nultého čísla dnes již rozšířeného časopisu IN! – dívčí svět. Je velikým darem, že se podařilo toto zvláště potřebné dílo nejen začít, ale i po tři roky udržet a časopis rozšířit po většině farností v českých i moravských diecézích. Jeho tvůrci jsou upřímně vděční všem, kdo jim v tomto díle pomáhají. Zvláštní poděkování za podporu a za to, že časopis nabízí ve svých farnostech děvčatům, patří právě kněžím.

Děvčata si časopis oblíbila a doporučují ho svým kamarádům. Do redakce přichází velké množství dopisů a e-mailů, ve kterých se čtenářky obracejí na redaktorky se svými otázkami a zážitky.

Cena časopisu byla stanovena tak, aby byl dívkám dostupný. Výrobní náklady na jedno číslo jsou ale až dvojnásobné než cena, za kterou je časopis prodáván. Chybějící finanční prostředky jsou čerpány z nadačních příspěvků Nadačního fondu časopisu IN!, který by nemohl své poslání plnit bez

řady drobných dárců, kterým upřímně děkujeme. Od ledna 2008 bude časopis IN! stát pro předplatitele 30 Kč a v síti prodejců 36 Kč. Navýšení ceny oproti předchozím letům je způsobeno především zvýšením DPH z 5% na 9% a zdražením tisku a poštovních služeb. Za podporu v naší práci děkují

*MgA. Štěpán Pospíšil spolu s tvůrci časopis IN!
Převzato z ACO 2007/10*

Oslavy světových dní v roce 2008

Leden

1. 1. XLI. Světový den míru
6. 1. Světový den dětských misií
13. 1. XCIV. Světový den migrantů a uprchlíků
- 18.–25. 1. Týden modliteb za jednotu křesťanů
27. 1. LV. Světový den malomocných

Únor

2. 2. XII. Světový den zasvěcených osob
11. 2. XVI. Světový den nemocných

Březen

16. 3. (Květná neděle) XXIII. Světový den mládeže – oslava v diecézích; téma: „Dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky!“ (Sk 1, 8)
21. 3. (Velký pátek): Sbírka na pomoc křesťanům ve Svaté zemi

Duben

13. 4. (neděle Dobrého pastýře): XLV. Světový den modliteb za povolání

Květen

4. 5. (7. neděle velikonoční): XLII. Světový den sdělovacích prostředků
30. 5. (slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova): Světový den modliteb za posvěcení kněží

Červenec

- 15.–20. 7. XXIII. Světové dny mládeže – celosvětové setkání v Sydney (mládež z Česka a Slovenska se v tyto dny sejde na Velehradě)

Říjen

19. 10. (3. říjnová neděle): Světový den misií

Listopad

1. 11. Den modliteb za všeobecné posvěcení
21. 11. Světový den mnišství

Ježíš je Pán

Chci se podělit o zkušenost z exercicií vedených P. Josephem Billem z Indie. Tento 81 letý kněz od roku 1976, kdy byl zázračně uzdraven, koná každý týden, tedy 52x za rok týdenní exercicie, a to po celém světě. I letos, dala-li Bůh, k nám zavítá, a to už po páté. Exercicie vždy vrcholí v sobotu mší svatou za uzdravení, která je přístupná všem, kteří přijdou (v Ugandě na jedné takové mši na závěr exercicií přišel 1 mil. lidí). I tyto naše exercicie roku 2006 končily touto mší svatou v přírodním areálu ČM Fatiny Koclířov v sobotu odpoledne na vigílii Svátku Božího Milosrdenství.

Stál jsem na pódiu blízko oltáře, kousek od kněží, s výhledem na velký zástup přítomných. Už při kázání P. Billa se mezi nimi v jednom chlapci začal odehrávat vnitřní zápas, který byl patrný vnějšími projevy, zatím snesitelnými. V závěru kázání při první fázi modlitby P. Billa za uzdravení, kdy se celé společenství intenzívně modlilo, se projevy tohoto chlapce vystupňovaly. Potom pokračovala mše svatá obětováním. Chlapec mi připadal apatický k dění okolo. Po krátkém výkladu významu této části mše svaté začalo proměňování. Chlapec, spíše síla v něm, se znovu začala intenzívně ozývat a bylo patrné, že on velmi trpí. Celé jeho tělo se napínalo, ruce v křečích, zvuky, které vydával mi připomínaly Papinův hrnc v plné zátěži. Vrchol těchto projevů byl, když kněz proměnil hostii a pozvedl Eucharistii stejně jako při proměnění vína v Krev Páně a pozdvihnutí kalicha. Snažil jsem se věnovat pozornost právě tomuto vrcholu na oltáři, ale chlapce jsem měl přesně ve směru svého pohledu k oltáři, takže jsem registroval i jej. Možná to zní neuvěřitelně, ale v té chvíli by mě vůbec nepřekvapilo, kdyby se jeho tělo zvedlo a vznášelo ve vzduchu. Věřím, že v tom stavu by byl stejně jako ten z evangelia z gerazenského kraje, schopen trhat řetězy. Taková z něj šla síla. Vnímal jsem zděšení lidí v sousedství chlapce, možná jistotu bezradnost přítomných kněží a také to, že P. Bill jednal jako by nic nebylo. Po proměňování mi chlapcův stav znovu připadal jako apatický, skleslý. Po krátkém výkladu a zdůraznění významu této části mše svaté následovalo sv. přijímání a potom velmi intenzivní modlitba samotného P. Billa a celého společenství za uzdravení nemocných a zkušenost Boží lásky skrze přítomnost Ježíše v Eucharistii v nás. Zápas v chlapci znovu zesílil. Po této modlitbě vyzval P. Bill celé společenství: „Poděkujme Ježíši za veškerá uzdravení, která udělal v tyto dny a zvláště dnes.“ V tu chvíli se ozval z úst chlapce jako ozvěna vskutku ďábelský smích, z kterého běhal mráz po zádech. A tenkrát poprvé navenek reagoval P. Bill a řekl: „Buď zticha. Buď zticha a nedělej hluk.“ A v další chvíli dodal: „Ježíš tě uzdravuje. Poděkuj Ježíši a nedělej hluk.“ Celé společenství několika set lidí v těch okamžicích chvánilo a děkovalo Ježíši. Po té P. Bill řekl: „Teď jsi uzdraven. Buď šťastný. Vstaň, poděkuj Ježíši a řekni: děkuji ti, Ježíši, chválím tě, Ježíši.“ A bylo vidět a cítit, že drama je u konce, zlý musel ustoupit, chlapec byl klidný až skoro překvapený,

děkoval Bohu a byl osvobozen. Mnozí jsme nebyli schopni bránit se slzám a plní radosti jsme chválili dobrého Ježíše. Žasli jsme, s jakou autoritou a klidem P. Bill jednal. To byla vskutku autorita Ježíšova v něm. Zdálo se mi, že Ježíš nám názorně ukázal, jak:

1. mocná je modlitba živého společenství církve,
2. je silný a mocný v Eucharistii a ve své Krvi,
3. jakou moc propůjčil kněžím katolické církve.

To vše mi proběhlo srdcem a hlavou v těch chvílích a moc jsem si přál, aby tuto zkušenost na mém místě prožil každý kněz, který zatím opustil své poslání, a každý, kdo hledá řešení svých problémů mimo Ježíše. Jaká síla při slavení mše svaté, a to kdekoliv, tedy i v našem chrámu. A tak na závěr – díky Ti, Pane Ježíši. Chválím Tě, Pane Ježíši.

PS: Letos jsou exercicie plánovány pro mládež ve dnech 17.–24. srpna 2008 a pro dospělé 31. srpna do 7. září 2008.

Václav Chládek

Inzerát

Římskokatolická Farnost Vidče nabízí bydlení na faře ve Vidči pro katolickou rodinu. Podmínkou je výpomoc při údržbě fary, případně kostela.

Zájemci se mohou hlásit na telefonním čísle 731 621 197

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Tomáš Múčka
Hana Orságová
Vítězslav Orság

Tomáš Orság
Ondřej Orság
Vít Číž

Branky

Marta Džobáková

Na konec své pozemské cesty došli

Branky

Antonie Marková *12. 4. 1919 +1. 1. 2008, Branky 105

Valašské Meziříčí

Marie Podzemná *13. 6. 1915 +11. 12. 2007, Tolstého 9/331
Eva Stančíková *13. 2. 1938 +12. 12. 2007, Poličná 55
Vojtěch Němec *19. 12. 1950 +24. 12. 2007, Tolstého 1138
Marie Píšová *17. 8. 1936 +21. 12. 2007, Křižná 618
Miroslav Kubín *8. 8. 1929 +26. 12. 2007, Poličná 357
Marie Rieglová *4. 5. 1933 +23. 12. 2007, Květná 125
Bohumil Palát *1. 2. 1925 +30. 12. 2007, Poličná 166
Bohumil Baklík *24. 10. 1964 +26. 12. 2007, Hálkova 660
Anna Dusíková *26. 8. 1920 +2. 1. 2008, Havlíčkova 858
Josef Bělocký *13. 3. 1931 +6. 1. 2008, Na vyhlídce 931
Marie Štreitová *8. 8. 1913 +9. 1. 2008, Krhová – Pod Kameněm 324

Pozvání pro mládež

Zveme všechny mladé lidi z našich farností a okolí na Mezinárodní modlitební festival v Medžugorji, který se koná ve dnech 29. července–7. srpna 2008.

Pokud chceš zažít deset dnů s partou mládežníků, máš rád dobrodružství, průzračnou vodu Jadranu, atmosféru stanování a chceš poznat modlitbu a prožívání víry trochu jinak, je tato akce právě pro tebe.

Stručný program:

První den prožijeme u moře, nocleh u vodopádů.

Druhý den strávíme u romantických vodopádů, navečer přejezd do Medžugorje.

Následující dny se zúčastníme festivalu mladých – zpěv písní, přednášky, modlitba.

Před cestou domů opět zrelaxujeme celý den na pláži u Jadranu.

Možnost ubytování:

vlastní stan, cena za noc 2 EUR plně,

případně doporučujeme ubytování v apartmá (přímo v Medžugorji), cena za noc 9 EUR.

Cena za dopravu autobusem činí 2200 Kč.

Kontaktní osoby:

Jindra Vrána – telefon 606 724 928,

Lojza Folvarčný – telefon 776 383 354.

Pozor! Vzhledem k omezené kapacitě našeho klimatizovaného autobusu doporučujeme přihlásit se co nejdříve.

Termín přihlášek + záloha 1000 Kč – do 29. února (viz kontaktní osoby).

Jindra

Mariánské informace

- Prožíváme jubilejní rok 150. výročí zjevení Panny Marie v Lurdech. Tam je možné získávat plnomocné odpustky po celý rok až do 8. 12. 2008. Na místech, kde je vystavena a uctívána socha Panny Marie Lurdské, je možné získávat plnomocné odpustky od 2.–11. 2. 2008, kdy je den zjevení Panny Marie. I v naší kapli je možno získat v tyto dny plnomocné odpustky za splnění obvyklých podmínek.
- Na slavení 1. mariánské soboty v únoru by mohl jet do ČM Fatimy autobus, pokud se najde dostatečný počet zájemců. Tentokrát je hostem paní Olga Merkovičová z Medžugorje. Kdo se chce zúčastnit, ať se mi urychleně přihlásí.
- V úterý 5. února proběhne v našem kostele 22. oblastní setkání Fatimského apoštolátu a mariánských ctitelů. Je to v předvečer postní doby, kterou je možno takto zahájit. Začátek tradičně v 15 hodin, mše svatá v 18 hodin.
- Letošní pouť Fatimského apoštolátu do Medžugorje je naplánována na dny 14.–24. 9. 2008. Kdo se chce zúčastnit, může se mi přihlásit.

Václav Chládek

Život farností číslo 1, ročník XV

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřimal, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@abidesign.cz nebo osobně odevzdejte na faře. Sazba a grafická úprava: Abidesign.

Toto číslo vychází 27. leden 2008.

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>